

A woman with long dark hair, wearing a traditional Chinese pink and yellow robe, is shown in profile, looking upwards. She has a small gold ornament in her hair. The background is a misty, blue-toned landscape with mountains and trees. The text is overlaid on the image.

ချိုသင်းမာ

**သရဲဘုရင်ရဲ့ချစ်လှစွာသော ဇနီးဆိုးလေး
(ယွမ်လော့ဖုန်း)**

((Chapter 1892 - 1909))

စာစဉ် (၆၂)

အပိုင်း(၁၈၉၂)

လင်တရူးတသိုက်ကို မောင်းထုတ်ရခြင်း ဒုက္ခ

ယွမ်လော့ဖုန်းက အိပ်ရာပေါ်မှထကာ အပြင်ဘက်ကိုလမ်းလျှောက်ထွက်လာသည်။

ဥယျာဉ်တော်၌ အပြင်ဘက်မှာ အမျိုးသမီးအဖွဲ့ ရှိနေပြီး ၎င်းမိန်းကလေးတို့သည် တောက်ပသောဝတ်စုံများကို ဝတ်ဆင်ထားကာ ပန်းရုံအနား ဝိုင်းနေကြသည်။ သူတို့အားလုံး၏အခြေအနေကိုကြည့်ရှုဖြင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တိုက်ခိုက်ထားကြောင်းသိနိုင်သည်။

ဥယျာဉ်တော် နောက်ဘက်မှထွက်လာသည့်ယွမ်လော့ဖုန်းကို လှမ်းမြင်လိုက်ပြီး မျက်နှာအမူအရာပျက်သွားသော်လည်း ယွမ်လော့ဖုန်းကို လျစ်လျူရှုလိုက်ပြီး သူတို့အပေါင်းအသင်းရောင်းရင်းများဖြင့် စကားဝိုင်းဖွဲ့ပြောဆိုနေကြသည်။

ချီအိမ်တော်မှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် အမှန်တရားကို လူတိုင်းနီးနီးမသိခဲ့ကြချေ။ ထို့ကြောင့်လည်း ယွမ်လော့ဖုန်း မည်သူမည်ဝါလည်း သူမတို့အဖွဲ့ မသိရခြင်းမှာ မဆန်းကြယ်လှချေ။

"သူတို့ကို ဘယ်သူဝင်ခွင့်ပေးလိုက်တာလဲ"

ယွမ်လော့ဖုန်းက ခပ်မာမာလေသံဖြင့် မေးမြန်းလိုက်သည်။

အိမ်တော်စောင့်ကြပ်သည့် သက်တော်စောင့်မှာ ဇောချွေးပြန်လာသည်။

"ဒီမိန်းကလေးတွေက မဖိတ်ခေါ်ဘဲရောက်လာကြတာပါ။ အိမ်တော်ထဲ

ဝင်လို့မရပါဘူးလို့အတန်တန် တားဆီးပါသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့တွေက စကားနားမထောင်ကြဘူး။ သခင်လေးကလည်း အိမ်တော်မှာ မရှိ၊ သခင်မလေးကလည်း အပြင်မထွက်လာတော့ ဘာလုပ်လို့ဘာကိုင်ရမှန်းမသိလို့ ဒီအတိုင်း ထိုင်ကြည့်နေမိတာပါ။

"ငါရောက်လာပြီဆိုတော့ ဒီမိန်းကလေးတွေအားလုံးကို မောင်းထုတ်လိုက်စမ်း။ ပေကပ်ကပ်လုပ်နေတဲ့မိန်းမတွေကို ခြေထောက်ရိုက်ချိုးပစ်စမ်း။ နောက်တစ်ခါ ချီအိမ်တော်ထဲ ဝင်ရဲဝင်ကြည့်စမ်း ငါ့အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိစေရမယ်။"

ယွမ်လော့ဖုန်း၏အသံက တင်စီးလွန်းပြီး အေးစက်စက်မျက်ဝန်းများဖြင့် စက်ဝိုင်းပုံ ဝိုင်းဖွဲ့ကာ ထိုင်နေသည့် မိန်းမပျိုလေးအဖွဲ့ကို ကြည့်နေသည်။

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ယွမ်သခင်မလေး။"

ယွမ်လော့ဖုန်း၏အမိန့်ပေးသံကို ကြားပြီးနောက် သက်တော်စောင့်သက်မချနိုင်သည်။

ဥယျာဉ်တော်ကို ရောက်နေသည့်မိန်းမပျိုလေးများက ယွမ်လော့ဖုန်း၏ဇာစ်မြစ်ကို မသိကြသော်လည်း ချီအိမ်တော်၏အစောင့်အနေဖြင့် ယွမ်လော့ဖုန်း၏ဇာစ်မြစ်ကို မသိဘဲနေမည်နည်း။ သူတို့သခင်ကိုယ်တိုင်က ယွမ်လော့ဖုန်း၏လက်ပါးစေ ဖြစ်နေ၍ ချီအိမ်တော်၏သက်တော်စောင့်အနေဖြင့် ယွမ်လော့ဖုန်း၏အမိန့်ကို နာခံရလိမ့်မည်။

"ဟမ် ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ"

အထင်မြင်သေးသည့်ခံစားချက်များပြည့်နှက်နေသောအသံက တဖြည်းဖြည်းချင်းပဲ့တင်ထပ်လာပြီး လူအုပ်စုကြီးကြားမှ မိန်းမချောလေးတစ်ဦး အပြင်ဘက်ထွက်လာသည်။

"ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးပြောစမ်းပါ။ နင်လည်း ချီမိသားစုရဲ့ဧည့်သည်တော်ပဲ။ ပြောရရင် ငါတို့ချီသခင်လေးက ကြင်နာသနားတတ်တဲ့ စိတ်နှလုံးသားရှိလို့ နင့်လို မိန်းမကို ချီအိမ်တော် ခေါ်တင်ထားတာနော်။ နင်ကိုယ်နင် ချီမျိုးနွယ်စုခေါင်းဆောင်လို့ ထင်နေတာလား။ နင့်မှာချီမိသားစုကိုယ်စားစကားဝင်ပြောခွင့် ရှိလို့လား"

၎င်းမိန်းမပျိုလေးသည် လှပသော ရုပ်ရည်သွင်ပြင်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသော်လည်း သူမ၏ခန္ဓာကိုယ် တစ်ကိုယ်လုံး မောက်မာသည့်အငွေ့အသက်များ ပြည့်နှက်နေပြီး ယွမ်လော့ဖုန်းကို စက်ဆုပ်သောအကြည့်ဖြင့် အကဲခတ်နေသည်။

ယွမ်လော့ဖုန်းကို ကြည့်နေသည့်သူမ၏မျက်ဝန်းတွင် ဝန်တိုသည့်ခံစားချက်များ ပေါ်လွင်နေသည်ကား သံသယဝင်စရာ မလိုအပ်ပေ။

ဟွန့်။ ဒီမိန်းမက နည်းနည်းလေး ပိုကြည့်ကောင်းတာပါ။ ဒီကုန်းမြေစုမှာ အာဏာက အရေးပါဆုံးပဲ။ ဒီမိန်းမက ဘယ်လောက်ပဲလှလှ။ အလှပြထားတဲ့ ပန်းအိုးတစ်လုံးပဲ။

"ဆုရွယ်။ ဆက်မပြောနဲ့တော့"

အပြီးချို့ချို့လေးကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည့်မိန်းမပျိုလေးက မြေကြီးပေါ်မှ ထလိုက်ပြီး ဝင်ဟန့်သည်။

"မိန်းကလေးရယ် စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော်။ ဆုရွယ်က ရိုးအတော့ စကားကိုတည့်တိုးကြီးပြောတတ်တယ်။ မိန်းကလေးက နစ်နာစေချင်တဲ့ အတွေးမျိုး မရှိလောက်ပါဘူး"

ထိုစကားကိုပြောပြီးနောက် ထိုမိန်းကလေးက မရိုးဖြောင့်သော အကြံအစည်ဖြင့် ဆုရွယ်ကို ဆူပူသည်။

"ဆုရွယ်၊ နင်က အမှန်တိုင်းပြောလိုက်ပေမယ့် တည့်တိုးကြီးမပြောရဘူးလေ။ ငါတို့ရောက်နေတာက ချီအိမ်တော်ပဲ။ နောင်အနာဂတ်မှာ ချီအိမ်တော်ရဲ့မိန်းမတွေကို စီမံအုပ်ချုပ်မယ်မိန်းမက လေးယောက်မြောက်မင်းသမီးပဲ။ နင်က ဒီအိမ်တော်မှာ ပြဿနာတွေ လိုက်ရှာနေလို့ရမလား။ စိတ်ကိုထိန်းချုပ်တတ်စမ်းပါ"

ယွမ်လော့ဖုန်းက မျက်မှောင်ကြွတ်လိုက်ပြီး အပြောချိုသည့်မိန်းမပျိုလေးကို အကဲခတ်လိုက်သည်။

"ဒီအိမ်တော်က ချီအိမ်တော်မှန်း နင်တို့တွေ သိသေးတယ်နော်။ ဒီအိမ်တော်က ချီအိမ်တော်မှန်း မသိတဲ့လူဆို နင်တို့အိမ်တော်လို့ ယူဆမိမှာပဲ။ အပြောအဆိုက အိမ်ကြီးရှင်လေသံနဲ့ ဟုတ်တော့ဟုတ်နေပြီ"

"နင်..."

ဆုရွယ်က ပြန်ခံပက်ချင်သော်လည်း ယွမ်လော့ဖုန်း၏မာယာများသည့် အသံက သူမ၏အတွေးကို လွှမ်းမိုးသွားသည်။

"နင်တို့တွေ ဘာထိုင်စောင့်နေတာလဲ။ သူတို့ကို မောင်းထုတ်လိုက်စမ်းပေကပ်ကပ်လုပ်နေတဲ့မိန်းမတွေကို လူနာထမ်းစင် သုံးပြီး အပြင်မောင်းထုတ်စမ်း"

"သူတို့နင်းသွားတဲ့နေရာတွေ သူတို့ထိုင်ခဲ့တဲ့နေရာတွေကို အရက်ပြန်သုံးပြီး ပိုးသတ်ဖို့လဲ မမေ့ကြနဲ့"

ဆုရွယ်၏မျက်နှာက ညိုမည်းသည်းနေပြီး သူ့မျက်ဝန်းတွင် ဒေါသမီးလျှံများ လောင်မြိုက်နေသည်။
